

यज्ञिदेशः, पुं, (यज्ञियञ्चासौ देशश्चेति ।)

यागकरणीययुक्तदेशः । यथा, मनुः ॥२२३॥

“कृण्वारस्तु चरति ऋगो यत्र स्वभावतः ।

स ज्ञेयो यज्ञियो देशो ऋग्देशश्चतः परः ॥”

यज्ञियशाला, स्त्री, (यज्ञिया शाला ।) याग-
मण्डपम् । इति जटाधरः ॥

यज्ञीयः, पुं, (यज्ञे भवः इति । यज्ञ + “गृहादि-

भ्यश्च ॥” ४ । २ । १२८ । इति ऋः ।) उद्गुम्बर-

वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ यागसम्बन्धिनि,

त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३ । १२४ । ६ ।

“प्रशस्तोऽहनि यज्ञीये सर्वकामसम्पद्धिमत् ।

कारयामास प्रार्थितयेज्ञायतनमुत्तमम् ॥”)

यज्ञीयब्रह्मपादपः, पुं, (यज्ञीयञ्चासौ ब्रह्मपादप-

श्चेति ।) विकङ्कतवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

यज्ञेश्वरः, पुं, (यज्ञानामीश्वरः ।) विष्णुः । यथा,

“यज्ञेश्वरो ह्ययमस्तकथ-

भोक्तायथात्मा हरिरीश्वरोऽत्र ।

तत्त्वविधानादपयानु सदो

रक्षांस्त्रिषेवाण्यसुराश्च सर्वे ॥”

इति आहततत्वम् ॥

यज्ञेष्ट, स्त्री, (यज्ञे इष्टम् ।) दौर्धरोद्दिष्टकलङ्गम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

यज्ञोद्गुम्बरः, पुं, (यज्ञोचितः उद्गुम्बरः ।) उद्गु-

म्बरवृक्षः । यज्ञोद्गुम्बर इति भाषा । तत्पर्यायः ।

हेमदुग्धी २ यज्ञफलः ३ यज्ञाङ्गः ४ हेमदुग्धकः

५ उद्गुम्बरः ६ जन्मफलः ७ । इति शब्दरत्ना-

वली ॥ अस्य गुणाः यथा, भावप्रकाशे ।

“उद्गुम्बरो हिमो रूच्यो गुरुः पित्तकफास्रशुत ।

मधुरस्तुवरो वर्यो ब्रह्मशोधनरोपयः ॥”

यज्ञोपवीतं, स्त्री, (यज्ञवृत्तं उपवीतम् ।) यज्ञ-

रुचम् । पेटा इति भाषा । तत्पर्यायः । पवि-

त्रम् २ ब्रह्मरुचम् ३ द्विजायनी ४ । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ तस्य निरूपणं यथा । उप-

वीतमाह गोभिलः । यज्ञोपवीतं कुरुते रुचं

वस्त्रं वा अपि वा कुशरज्जुमेव । यज्ञोपवीतं

विशिष्टविन्यासधारणकमेतया कुरुते । किं

तत् रुचम् । रुचं विशेषयति हन्दीगपरिशिष्टम् ।

“ऊर्ध्वं चिह्नं कार्यं तन्मुत्रयमवोदृतम् ।

चिह्नतश्चोपवीतं स्थापयित्वा यत्थिरिष्यते ॥”

वामावर्त्तवर्जितं तन्मुत्रयं त्रिगुणं कृत्वा दक्षिणा-

वर्त्तवर्जितं कार्यं एवं चिह्नं त्रिसवं उपवीतं

स्यात् । एको यत्थिरिति नानाल्लनिधेयार्थम् ।

तथा बौधायनः ।

“कौशं सौत्रं चिह्नितं यज्ञोपवीतमानामैः ॥”

कौशं कृमिकोषोद्धवं पट्टरुद्रादिमयमित्यर्थः ।

सौत्रं कार्पासोद्भवम् । तथा मनुः ।

“कार्पासमुपवीतं स्यात् विप्रस्योद्धृतं चिह्नम् ।

श्रवणमयं राज्ञो वैश्वस्याविकचौचित्तम् ॥”

त्रिहस्तमितुक्तात्वात् मनुवचनेऽपि चिह्नमात्रं

त्रिसवलेन विशेष्यम् । यत्तु पैठीनसिवचनम् ।

कार्पासमुपवीतं षट्पञ्च चिह्नं ब्राह्मणस्य ।

शौभं राजन्यस्य । आविकं वैश्यस्य । क्षत्रव-

तत्त्वसम्भवे षट्पञ्चविधायकम् । नवतन्तुं

यत्तमाह देवलः ।

“यज्ञोपवीतं कुर्वीत रुद्राणि नव तन्तवः ।

एकेन यत्थिना तन्तुर्द्विगुणस्त्रिगुणोऽथवा ॥”

एकेन यत्थिना युक्त इति शेषः । द्विगुण-

स्त्रिगुणोऽथवेति । तन्तुवलेन द्विसवस्त्रिसवो वा

कर्त्तव्यः । द्विसवत्वं त्रिसवत्वासम्भवे । गोभिले

वाशब्दो विकल्पार्थः । अपिशब्दो वस्त्रकुश-

रज्जुः रुद्राण्युक्त्यलपददर्शनार्थः । एवकार-

स्त्रिसवत्ववच्छेदार्थः । द्वितीयो वाशब्दः

अनुक्तमौञ्जवालादिसमुच्चयार्थः । तथा निगम-

परिशिष्टम् । वाससा यज्ञोपवीतानि कुरुते तद-

भावे चिह्नता रुद्राणि । कुशमुञ्जवाणप्रतिसर-

रज्जुभिर्वा । बालोऽत्र गोवालः । यथा देवलः ।

“कार्पासचौमगोवालशररज्जुहणोद्भवम् ।

सदा सम्भवतो धार्यमुपवीतं द्विजातिभिः ॥”

तदभाव इति करणद्वन्द्वाभावे कुशरज्जुभिरिति

बोद्धव्यम् । इति आहविवेकः ॥ * ॥ अथोप-

नयनदिनम् । तत्र गर्भाष्टमेऽह्ने ब्राह्मणस्योप-

नयनं श्रुतम् । चत्त्रियस्य गर्भेकादशे । गर्भ-

द्वादशे वैश्यस्य श्रुतम् । अत्रासामर्थ्ये ब्राह्म-

णस्य षोडशवर्षपर्यन्तमेव । चत्त्रियस्य द्वाविं-

श्रुतिवर्षपर्यन्तम् । वैश्यस्य चतुर्विंशतिवर्ष-

पर्यन्तं तदुल्लानकालः । तत्र मासाः माघ-

फाल्गुनचैत्रवैशाख्येष्ठाश्रावा विहिताः । तत्र

तिथयः द्वितीयेकादशीद्वादशीपञ्चमीदशमी-

तृतीया विहिताः । तत्र वाराः वृहस्पति-

शुक्ररवौर्णां प्रशक्ताः । सामगानां मङ्गल-

वारोऽपि । तत्र नक्षत्राणि । स्वाती ज्येष्ठा

घनिष्ठा अश्विनी अनुराधा हस्ता रेवती पुष्या

चित्रा अवका नृगशिरः श्रतभिषा पूर्वफल्गुनी

उत्तरफल्गुनी पूर्वभाद्रपदा उत्तरभाद्रपदा

रोहिणी पूर्वार्षादा । तत्र लग्नाणि वृषविंश-

तुलाघनुर्भानश्रवणानि । तत्र पक्षः शुक्लः ।

तच्चन्द्रादिशोभने अनध्यायादीन् परित्यज्य

कर्त्तव्यम् । इति ज्योतिषतत्त्वमतम् ॥ * ॥

अथोपनयनम् । तत्र गोभिलः । गर्भाष्टमेऽह्ने

ब्राह्मणमुपनयेत् गर्भेकादशे चत्त्रियं गर्भ-

द्वादशे वैश्यम् । आषोडशात् ब्राह्मणस्यान-

तीतः कालो भवति आद्वाविंशत् चत्त्रियस्य

आषुतुर्विंशत् वैश्यस्य । अत ऊर्ध्वं पतित-

सावित्रीका भवन्ति । नैतामुपनयेयुर्नाध्याप-

येयुर्न एभिर्विवाहयेयुः ॥ आषोडशादित्यभि-

विधावाह । तथा च विष्णुधर्मोत्तरम् ।

“षोडशाब्दो हि विप्रस्य राजन्यस्य द्विविंशतिः ।

विंशतिः सचतुर्थी च वैश्यस्य परिकीर्तिता ॥

सावित्री नातिवर्त्तत अत ऊर्ध्वं निवर्त्तते ॥”

अत्र षोडशवर्षाणामुपनयनाङ्गता प्रतीयते ।

“पतिता यस्य सावित्री दश वर्षाणि पञ्च च ।

ब्राह्मणस्य विशेषेण तथा राजन्यवैश्ययोः ॥

प्रायश्चित्तं भवेद्देशं प्रोवाच वदतां वरः ॥”

इति यमवचनेन तदनङ्गता प्रतीयते अनयोर्गम-

जन्मगणनाभ्यामविविहता । तथा च माण्डव्यः ।

“व्रतवन्धविवाहे च वत्सरपरिगणनमाहुराचार्याः ।

आधानपूर्वकमेकै प्रकृतिपूर्वकं सदायि तु ॥”

यत्तु द्विजानामित्युपक्रम्य पैठीनसिवचनम् ।

द्वादशषोडशविंशतिश्चेदतीता अवसहकाला

भवन्ति । तद्वादशवर्षादुपरि ब्राह्मणादीनां मङ्गा-

याहृतिहोमप्रायश्चित्तार्थं षोडशवर्षोपरि गुरु-

प्रायश्चित्तमिति । तथा च शृङ्खलिखितौ । ब्राह्म-

णान्द्रायणं चरेत् गोप्रदानञ्च कुर्यात् । चान्द्रा-

यणाशक्तौ धेनुदकं तन्मूल्यं वा सार्द्धं द्वाविंशति-

कार्पापणाः गोमूल्यं कार्पापण एकः मिलित्वा

सार्द्धं त्रयोविंशतिकार्पापणाः देयाः । पितृमाह-

रहितस्य निःस्वस्य देशोपपन्नवादिना पतित-

सावित्रीकस्य वा विषये तु मनुविष्णु ।

“येषां द्विजानां सावित्री नावुतिहेदु यथाविधि ।

तांश्चारयित्वा चीनं कच्छान् यथाविधुपना-

येयुः ॥

कच्छं प्राजापत्यम् । तदशक्तौ धेनुचयं तन्मूल्यं

वा नव कार्पापणाः । अक्षतप्रायश्चित्तं प्रत्याह

नैतानित्यादि । तत्र बहुवचनं तत्कर्तृसंगीणं

प्रायश्चित्तप्रदर्शनार्थम् । तथा च स्मृत्यन्तरम् ।

“ब्राह्मणाचार्यस्य सृङ्खलं कच्छपादेन युध्यति ।

यज्ञोपनयते ब्राह्मणं त्रिभिः कच्छैः स शुध्यति ॥”

भुजबलभीमलक्ष्यचिन्तामणयोः ।

“स्वातीश्रवणान्धिमित्रकरमे पौष्ण्यचित्रा-

हरि-

ज्विन्दौ तोयपतौ भगेऽदितिमुते भाद्रपदे सागरे ।

केन्द्रस्थे भृगुजेऽङ्गिरःशशितुते चन्द्रे च तारे शुभे

कर्त्तव्यं व्रतकर्म मङ्गलतिथौ वाराः शितार्क-

व्यकाः ॥”

अदितिमुत उत्तरफल्गुनी । सागरः पूर्वार्-

षादा । दौपिकायाम् ।

“जीवार्केऽङ्गुशुद्धौ हरिश्चयनवर्हिभांस्त्रे

चौत्तरस्थे

खाध्याये वेदवर्णाधिप इह शुभदे चौरिमे

नादितौ च ।

शुक्रार्केऽप्यर्चणये रविमदनतिथिं प्रोक्त्या

वष्टादमेहं

नो जीवास्तातिचारेऽर्कचित्तगुरुदिने काल-

शुद्धौ व्रतं स्यात् ॥”

रविमदनतिथिं सप्तमीं त्रयोदशीम् । वष्टाद-

मेहं जयापेक्षया । जयचिन्तामणौ ।

“माघे ब्रविष्णुश्रीलाटः फाल्गुने च ढडव्रतः ।

चैत्रे भवति मेघावी वैशाखे कोविदो भवेत् ॥

ज्येष्ठे गङ्गनतीतिष्ठ आषाढे क्रतुभाजनः ।

शेविव्यस्येऽरात्रिः स्वातिविहं निशि व्रतम् ॥”

राजमार्गः ।

“पुनर्वसौ जतो विप्रः पुनः संस्कारमर्हति ॥”

आनन्दायनः । उदगयने आपूर्णमासी पक्षे

कल्याणे नक्षत्रे चूडोपनयनगोदानविवाहाः ।

विवाहः सार्वकालिक इत्येकै । आपूर्णमासी

पक्षे शुक्ले पक्षे । उदगयनः ।